دژوند پاڼې

دویمه شعري ټولګه

عزت الله شمسزي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب ځانګړنې

د کتاب نوم:	د ژوند پاڼې
شاعر:	عزت الله شمسزی
خپروندوی:	د لغمان فرهنګي ټولنه
د خپرونو لړ:	۹
چاپشمېر:	(۱۰۰۰) ټوکه
کمپوز:	خپله شاعر
د پښتی ډیزاین:	حشمت الله ناصری
چاپ کال:	۱۳۸۶ل - ۲۰۰۷ م

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږو ملګرو ته مې چې تل

يې مينه راکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغزو ته موسکا

لاس مې پورته کړی یوه نوې دعا غواړمه
نن به زه له خدایه خیر د ټولې دنیا غواړمه

ژونده ما له تانه کله لویه تمه کړې ده
زه خو دې دنیا کې بس یوه خوله خندا غواړمه

ډېرو فقیرانو، زیارتونو باندې گرځمه
خدای نه چې څه غواړمه اول په کې تا غواړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شړق وهه بارانه چې غوټۍ له تندې مړې نه شي
زه مې په ځان نه يم دې اغزو ته موسکا غواړمه

مورې خو دې تورتمه له دې ژونده پښيمانه کړو
لار ورکړه سپېدو ته سبانو ته سبا غواړمه

ته راغلې يو نور راغی تيارې مې له زړه ووتې
دغه يوه شپه درنه تر ډېره رڼا غواړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړونه، ارمانونه

دلته زموږ په ارمانونو باندې څه ونه شول
ته څه خبر یې زموږ زړونو باندې څه ونه شول

په دې وطن کې په ستم پسې ستم روان دی
ددغو خلکو په سرونو باندې څه ونه شول

دلته څه خلک دي جنت د ژوند په بیه پلوري
په دې دنیا کې جنتونو باندې څه ونه شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري به څنگه تر سحره پورې ورسېږي
بېگا د ستورو امېلونو باندې څه ونه شول

زموږه لويې لويې دښتې خود له تندې نه مري
زموږ څپو څپو سيندونو باندې څه ونه شول

وحشت يې لا په پرهرونو باندې لوبې کوي
ددې ولس په غيرتونو باندې څه ونه شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

بادونه

بې کوره شنو بادونو چېرته بلې خواته لاړشئ
زموږ له زخمي غرونو چېرته بلې خواته لاړ شئ

بس ستړي يو ډېر ستړي، نوره مينه غواړو مينه
پرديو ارمانونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ

اورونو موږ په لپه کې اوبه ورکړې چې شنه شي
زموږه له باغونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ

مات شوي گلدانونه اوس گلان کرو نغري کې
سپرليو او گلونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ

لاسونه د سپېدو مو گرېوانو ته در لنډېږي
بدبختو تورتمونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډۍ قيامت

کلي کې کوکنار سپړي ګلونه ته به چېرته يې
ناځي له مستۍ نه چنارونه ته به چېرته يې

اور شوه هغه تنده چې په زړه کې مې ساتلې وه
غېږکې مې رانغاړي ارمانونه ته به چېرته يې

ناست يمه وړو وړو هندارو ته د اوښکو مې
ورک وي رانه ټوله شپه خوبونه ته به چېرته يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه چې له زړه هره پرده پورته کومه زه
وایم لاروي باد ته حالونه ته به چېرته یې

اوس هم هره ورځ کلي کې جوړ وي یو لنډی قیامت
شاوخوا د سترگو وي جنگونه ته به چېرته یې.

ژېړ مازیگری دی ددیدن دعا مې وکړله
لپه مې شمسزیه کړل لاسونه ته به چېرته یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپېغلو سترګو سلامونه

سحر هغسې نه وي، مازيګر هغسې نه وي
اوس زړه مې بند په څنو کې د لمر هغسې نه وي

يو خوب و يو پناه شو چې په خوب کې مې ليدلې
اوس ډېر خوبونه وينم خو منظر هغسې نه وي

چې کله هم باران وشي دغرونو غاړې ګورم
سپرلی وي او ګلونه خو يو غر هغسې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس ما ځوروي نه، د پېغلو سترګو سلامونه
دا زړه مې خدايزده مات شو که نظر هغسې نه وي

نن سترګې غړولی شو تيارو کې ستوري وينو
تر عمره به زموږه مقدر هغسې نه وي

يو درد مې و په زړه کې چې غزل زما غزل و
اوس هم شعرونه ليکم خو اکثر هغسې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمزوري

نیمه شپه یو څوک وځي له ښاره خو هېڅ نه وایي
ونیسي له ستورو سره لاره خو هېڅ نه وایي

دلته یو مین دی هسې نورې فلسفې وایي
تو له شاعري یې ستا له پاره خو هېڅ نه وایي

ګل چې مجبوري نه د اغزو غېږه کې وخاندي
داسې پښتنې هم شي ناچاره خو هېڅ نه وایي

سوځي پښتنه لکه ډیوه تاوه راتاوه شي
غلې د جانان له خړ مزاره خو هېڅ نه وایي

څه وکړي کمزوري دی له ژوند سره جنګ نه کېږي
سترې دی شمسزی له خپل روزګاره خو هېڅ نه وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه سپوږمۍ

ګټه د هر چا زما زیان خوښېږي
دژوند لپاره مې ارمان خوښېږي

خانده چې اوښکې دې له سترګو راشي
لمرینه ورځ کې مې باران خوښېږي

یوه سپوږمۍ په کې ملګرې لرم
ځمکې تر تا مې ډېر اسمان خوښېږي

دماشومانو روان ستوري خوښ وي
خو زما خوځنده انسان خوښېږي

شمسزیه ښکلې مینه څه پېژني
ددوی دسرو زرو بوتان خوښېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستورو ګاونډی

خدایه دا څه وشول نه مړ او نه ژوندی شومه زه
هسې پر ځمکه بار بې لاسو پښو نیالګی شومه زه

موږ څو یاران همدې یوه خاوره کې وغوړېدو
څو څوک نرګس شول څوک ګلاب، منځ کی اغزی شومه زه

اوس رانه څه پوښتې چې څنګه مې زړه تاته درکړ
زه هم پوهېږم نه چې څنګه لېونی شومه زه

زمانې ووایه معیار د ښه او بد څنګه دی
په څه دې خپل شوم او په څه درنه پردی شومه زه

پرون په خیال کې د سکروټو پر غره وختمه
ښکاري ستا مینه کې د ستورو ګاونډی شومه زه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېپې ښېپې خبرې

د ژوند د ورکې فلسفې غوندې خوږې خبرې
وکړې جانان په لنده ساه وړې وړې خبرې

نن يې پر شونډو باندې وېره دغماز خوره وه
پټې يې وکړلې د سترګو اينې خبرې

زما پر زړه دې رپ د سترګو دومره درونډ پريوځي
لکه چې کلي کې مشران کوي پخې خبرې

دلمر له وړانګو نه شرمېږي چې رسوا يې نه کړي
سپوږمۍ او ستوري کړي يو بل سره د شپې خبرې

شمسزيه داسې چې له تورو نه نغمې جوړوي
دکلي سيند درته راوړي ښېپې خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکې سندرې

دا څه موده مې ورکې وې سندرې ستا په څېر
خپه وې ګرځېدې به رانه لرې ستا په څېر

ما زړه پرېښود د ګونګې کليوالې په پلو کې
که نه ښار کې وې ډېرې ژبورې ستا په څېر

يو څو ورځې دقاف ــله ښاپېريو سره هم وم
والله چې دومره نه وې جادوګرې ستا په څېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچا دمینې زور دشنې ګنبدې ملنګان کړل
اوسېږي په زيارت کې شنې کوترې ستا په څېر

شاعره! خيال زما هم تل له عرشه راتاوېږي
خو نه لرمه ذهن کې خبرې ستا په څېر

شمسزيه دومره ډېر نه دي يو څو کسه په شمار دي
چې اوسي له منطق او عقله لرې ستا په څېر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر پر لاره

نن ګهيځ بيا د لمر د تلو پر لاره
يوه غوټۍ د ګلاب وغوړېده،
او د تنکيو اننګيو،
پـه وږمو يې،
فضا ښکلې
کړله،
خو، خدايزده،
لمر ته و نن څا د کبر جام ورکړی؟
چې له غروره يې،
ولاړو سلامي ګلو ته و نه کتل
او له غصې نه يې دمخ له کاسې،
ګرمي لمبې،
وشيندلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر ،
نن دګلو ، ارزښت، ونه پېژاند ،
لمر،
دیوې ورځې په ژوند
او په ښایست، وغولېد .
خو چې ماښام شو ، دختیځ له لوري ،
دتورې شپې، ګزمې را وختلې .
لمر بیا دکبر جام، پر سر واړاوه
او ، د تنکیو ، ګلغوټیو ، په څېر
دخپل غرور ،
پر بستر،
پرېوتلو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لمبې

چې زه بې وسوم ستا دې هره ادا اور واخلي
ستا دې څپه څپه ځواني او ښکلا اور واخلي

د زړه لمبو نه زه هېچا ته شکايت نه کوم
زه سوی ښه يم هسې نه چې دنيا اور واخلي

له اغزو پرته دګلونو څانګې بدې ښکاري
بې‌له غمونو دې دژوند هره سا اور واخلي

لکه پتنګ اور په وزرونو کې اسمان ته ورمه
هڅه مې داده چې دا توره فضا اور واخلي

ته چې يو ګام هم دنږدې راتللو زيار نه کاږې
دخدای په امان ستا دې‌له لرې موسکا اور واخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېرا

څه چاره په کار ده یاره دلته بیا لېونی کېږم
جانان سم راسره نه ځي په والله لېونی کېږم

په ډېر صبر صبر یاره زما زړه لمبه لمبه شو
اوس مې عقل لوګی کېږي خامخا لېونی کېږم

ما مې وینه نذرانه کړه چې سپرلی په دې ښار راشي
چا لاسونه لپه کړي، کړي ښېرا لېونی کېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مړ ژواندي شان مالت کې ټول غمونه را په شا شول
ته دتورو غرو مارغه شوې، زه تنها لېونی کېږم

ښکلي سم لکه هنداري هر سړی په کې ځا ن ويني
د ازل وېش کړمه پاتې، بينوا لېونی کېږم

که لوېدم غېږ کې مې نيسه نن مې بخت سره جګړه ده
په اغزو کې مې مزل دی کړه دعا لېونی کېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیلې

سپوږمۍ د ورځې لاس ته راشي رانه بېرته تښتي
لپه مې ډکه له ښکلا شي رانه بېرته تښتي

جانانه اوس چې توره شپه کې کله لار ورکوم
سترګې دې يادې کړم رڼا شي رانه بېرته تښتي

زړه کې مې ډېرې ګيلې شته خو زړه مې تاسره دی
لږ څه مې ذهن کې پيدا شي رانه بېرته تښتي

دجانان وصل وي يوه شېبه بېلتون سر او کال
مياشت کې يوه ورځ نيمه پخلا شي رانه بېرته تښتي

مړوند په سترګو باندې کېږدي چې حال ونه وايي
ماته راګوري په خندا شي رانه بېرته تښتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکوت او شور

داسې وخت هم و چې به ما په لویه لاره ژړل
ماشوم زړګي به مې له ګله هم له خاره ژړل

ما به د خپل زړه سوي ساندې هم سندرې کړلې
ستا جدایۍ کې چې به ما دا ستا لپاره ژړل

هغه بدرنګې شپې هم زمونږ په چم تېرې شوې
چې به مو سپینه ورځ د تورې شپې له داره ژړل

چې به مې یاد شوې تیارو خونو کې بېوزلې حورې
ما به د ښار هرې ډیوې ته تر سهاره ژړل

شمسزیه څه ښکلې جګړه وه د سکوت او د شور
دې له ټینګاره زما، ما یې له انکاره ژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

الماس

څوک چې یو گام راسره لاس په لاس شي زړه ورکوم
چې رابښکاره په چا کې لږ اخلاص شي زړه ورکوم

غېږه مې هر چا ته پرانیستې یم چینه د مینې
ښکلی که هرڅومره تېره الماس شي زړه ورکوم

دغرو او دښتو ساده خلک یو چل نه پېژنو
چې لږ دښمن هم راته ټیټ و پاس شي زړه ورکوم

ورځم د تورو غرو تر شا ویدې جذبې ویښوم
که مې ملگری څوک په دې احساس شي زړه ورکوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا

جوړ مې له ښېرو نه شي دعا په دغه ښار کې
ښکاري چې قبلېږي نه ښېرا په دغه ښار کې

خدای ته به لاسونه په دې هیله لپه نه کړم چې
دا سړی غلام کړه دا پاچا په دغه ښار کې

موږه لېوني دخلورلارو یو خو ورځ راځي
پېغلې به شیندي پر موږ ښکلا په دغه ښار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه قرباني زموږ ددې لپاره نه وه چې
چور دې شي ښایست لوټه حیا په دغه ښار کې

دغه فیصله به ستا همزولو باندې وکړمه
شوم که مخامخ درسره بیا په دغه ښار کې

وړاندې زمانه درسره نوره یاري نه کړي
گرځه یو څو ورځې په خندا په دغه ښار کې

نجوني وایي ښکاري چې شمسزیه مین شوی یې
ټوله ورځ یې ځان سره لگیا په دغه ښار کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

غوټۍ غوټۍ شي خو موسکي نه شي ګلونه دلته
ښکاري غوړېږي نه د زړونو ارمانونه دلته

دتورې شپې تياره او درد ته خپه نه يم دومره
خو کاشکې واى دسپېده دم غوندې لاسونه دلته

وخته دخپلې ببوسۍ تصوير چې ګورمه زه
ښکاري رښتيا نه شي زما ياغي خوبونه دلته

ستا تر وصال دمخه ښه په زوره وژاړمه
تر هر سپرلي مخکې اورېږي بارانونه دلته

شمسزيه اور د نفرتونو او هوس الوتی
غواړي سکاره کړي دا ځو پاتې دېوالونه دلته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعرانه خبرې

دا به وي ګرانه څه چې ته رانه ارمانه غواړې
فصل مړه ځمکه کې د اوښکو ـله بارانه غواړې

څو کاله کېږي پسرلی پرې غوړېدلی نه دی
خوته موسکی موـسکی غاټول ـله بیابانه غواړې

زمانې دې کې کومه پټه فلسفه پرته ده
ستومانه روح مې په بدن کې سرګردانه غواړې

ښکاري زما د سندرېزې لارې مل شوې ښکلیه
چې هره ورځ شاعرانه خبرې مانه غواړې

دښار څه خلک د هر چا په عبادت روږدي دي
شمسزیه هسې تقدس یې له ایمانه غواړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته بل ځای

غورېږي اسمان دلته او اورېږي چېرته بل ځای
په برخه مو دي شپې سپوږمۍ غوړېږي چېرته بل ځای

موږ سل خزانه ګالو دیوه سپرلي په تمه
هغه هم چېرته لاره کې تاوېږي چېرته بل ځای

عجیبه شان سلوک کړي دجانان د زلفو ولونه
زیندۍ شي زما غاړې ته خورېږي چېرته بل ځای

حیران یمه د سپینو ستورو دغه نزاکت ته
سترګک وهي ټول ماته او ځلېږي چېرته بل ځای

زما د زړه انګړ ته یې غمونه رالېږلي
په خپله د جانان تصویر اوسېږي چېرته بل ځای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خاموشه ښار

هغه هم ولاړه هک حیرانه وي چې نه یمه
بس لکه دستوري پرېشانه وي چې نه یمه

مرګه ستا له وېرې هره ورځ رانه پوښتنه کړي
بل به څوک نږدې درته تر ځانه وي چې نه یمه

ستا د زړه خاموشه ښار زما په نوم ودان شولو
دغه پاچاهي به بېرته ورانه وي چې نه یمه

زه یم چې وفا درنه د سر په قیمت غواړمه
بیه د ښکلا به دې ارزانه وي چې نه یمه

وایي په کې زه یم چې خبرې دې غزلې دي
شعر به دې شمسزیه بې عنوانه وي چې نه یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

توپان

دا نن چې لکه ستوري پرېشان يو زه او ته
منزل ته تورو ورېځو کې روان يو زه او ته

راځه چې مخ ور واړوو پوښتنه ترېنه وکړو
ترڅو به زغلولي دې توپان يو زه او ته

دا خير که مو غماز ترمنځه جوړه فاصله کړه
په زړونو کې خو يو بل ته ښه ګران يو زه او ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خیـر ستـا د ښایسـت غـواړم تـه خـیـر زمـا د سـر
ولاړ د بــلا مـــخـــې تـــه حـــیـــران یـــو زه او تـــه

یـو وخـت و چې د سرو گـلـونـو غـېـږ کـې اوسـېـدو
اوس سـتـرگـو کـې اغـزي د ټـول جـهـان یـو زه او تـه

شمـسـزیـه دمـرگ کـومـي تـه دانـگـل وي یـوه ورځ
تـر کـومـه بـه پـه لـټـه د امـکـان یـو زه او تـه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بخت ستوری

ته په رښتیا چې یې دغم مقابلې ته ولاړ
د ژوند د ستړي پېچ وخم مقابلې ته ولاړ

شور کې د خپلو اسویلو راز د تخلیق لټوې
یې د بادار د جهنم مقابلې ته ولاړ

ستا یوې سترګې نه خندا بلې نه اوښکې څاڅي
څومره ډاډه یې د ماتم مقابلې ته ولاړ

خدایزده چې چا دې د بخت ستوری نړولی ګرانه
چې خالي لاس یې د تورتم مقابلې ته ولاړ

غوښتل مې زه لکه سپرلي ستا پر زړه وغوړېږم
کاش نه وای ته مې د کرم مقابلې ته ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلنګ

يا به له ښاره وځي يا به هم قلنګ ورکوي
که دا ونه کړي نو سرزوري ګوابښ د جنګ ورکوي

دخپل قاتل دې هوښياری، ته هم حيران يمه زه
زما د قتل ارادې ته د ژوند رنګ ورکوي

څه جادوګر دی لوی واړه ورته سرونه ټيټ کړي
په هميانۍ کې يې څه شته هغه ته شرنګ ورکوي

د لښکرونو پاچا پام په ملنګانو کوه
دلته د ماتې او بري زيری ملنګ ورکوي

چې مازيګر لمر په لوېدو شي نو ټپه ټپه شم
ته وا ، څوک شته زما د زړه رباب ته ترنګ ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواخوږي

څو کاله کېږي
لرا و بر ګرځېدم
ما يو خواخوږی، يو جانان لټاوه
ما مې د خپلو لېونو خيالونو
هغه ښايسته ښاپېری نه موندله
چې يې تصوير زما په زړه
زما په روح کې
پروت و

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخ ښه شوه،

ځومره ښه شوه،

ډېره ښه شوه،

ما د زرينې شپې،

له سپينو ستورو،

ډک اسمان کې

ته ومونديې

ما دې په سترګو کې

دخپل زړه ناځوابه

سوالونو ته ځواب ومونده

ما مې،

د خپل ژوندون ،

تياره ما ښام ته،

سپينه سپوږمۍ وموندله

نو ګرانې !

څه دنېکمرغۍ شېبې دي،

راځه چې اوس د غره لمنه کې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا نه لرې خپلې تېرې،
هېرې بد مرغۍ
وژاړو

پربېږده که خدای وکړي
زموږ د اوښکو سیند
زموږ پر کلي
هم سپرلی راخور کړي
او دا سپرلی

زموږ

د ټولو کلیوالو هیلې وغوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او جانان

زه او جانان مې په څه چل دواړه يو ځای اوسېږو
لاس مې لنډ کړی د اجل دواړه يو ځای اوسېږو

موږ ځپل شوي د يو بل تر سيوري لاندې خوښ يو
څېرې ګرېوان او جړ وربل دواړه يو ځای اوسېږو

شپې د سپوږمۍ دي اوس د ستورو منځ کې ژوند تېروو
يو بل ته اوروو غزل دواړه يو ځای اوسېږو

زه هم شاعر يم د فطرت په ښکارونو مين
غر دې خوښېږي که ځنګل دواړه يو ځای اوسېږو

نور مو په غره کې لټوئ لکه نښتر او څېړۍ
زه او شمسزی شهل بهل دواړه يو ځای اوسېږو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمبې

سپوږمۍ هم نه وه د تيارو په منځ کې پاتې ومه
بېګاه د اوښکو د ډيوو په منځ کې پاتې ومه

خود به ښايسته يې چې ګلونو سره ژوند تېروې
زه خو څو کاله د لمبو په منځ کې پاتې ومه

ته چې د ښار شوې ته هوښيار شوې زه ساده په دې چې
ولې د خپلو تورو غرو په منځ کې پاتې ومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس دې په وخت رانه کړو اوس بېړې د امن شولې
ښه دې لیدم چې دڅپو په منځ کې پاتې ومه

هغه مهال چې دقسمت تر وزر لاندې نه وم
د ډېرو خپلو او پردو په منځ کې پاتې ومه

شمسزی چې داسې لېونی اوسودایي گرځمه
یوه شېبه د ښاپېرو په منځ کې پاتې ومه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا دوزخیان

خدایه دا موږه په دنیا دوزخیان؟ !
سلګونه ورځې مو،
د اوړي د تاوده لمر،
په دوزخ کې،
داسې تېرې شوې چې،
نه مو د خاورو بام لیدلی
او نه شنه اسمان کې وریځ
زموږ پر سر سیوری شو،
ښایي،
دوزخ کې به هم،
دومره ګناهګار بندګان،
خوار نه وي چې،
تنده یې وژني،
او اسمان پرې،
د یو څو څاڅکو باران ونه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غربت

زموږ بېوسه سترګې،
پوره يو
اوړی،
د سارا له تورو کاڼو سره وژړېدې.
اوس بيا د ژمي شپې دي
زموږ بېوسه
او بې څوکه ماشومان،
د بشريت متمدنه پېر کې،
د يخ له لاسه،
په بې بامه،
بې کړکيو،
کنډوالو کې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې هيله، کنګل شوي
ناست دي،
چې د ساړه ژمي سيليو نه
د خپل ژوندون،
ډيوه وساتي.
راځئ !
ددې پېرۍ،
د ژوند د پرمختګ نښې
زموږ ځبرو کې هم وګورئ،
ايا
نړۍ کلی کېدل
خلک همدې ته وايي؟؟ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ او ژوند

اوس بل جانان لرمه ستا په تمه پاتې نه یم
غم سره خوښ یم د خندا په تمه پاتې نه یم

زه د ستار غوندې په خپله هم اوازلرمه
یوازېتوب کې هم د چا په تمه پاتې نه یم

هوا خو نه یم چې د واورې په ځپه ورکه شم
وزر مې شته خو دفضا په تمه پاتې نه یم

دمرگ او ژوند ترمنځ یو راز دی همغه لټوم
نور ددنیا او ما فیها په تمه پاتې نه یم

تش دومره غوارم چې تر تلو مخکې یو څه ووایې
خیر که ادنی وي د اعلی په تمه پاتې نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغروره غوټۍ

که سپرلی بیا زموږ پر کلي راغی،
نو ته پوهېږې
زه به څه کومه؟

زه به،
د خپل مالت،
تنکي، تنکي،
ښایسته گلونه،
زه به،
دخپلو تورو غرونو نه،
نازکې،
سرې او سپینې غوټۍ،
لکه پخوا غوندې راټولې کړمه،
خو دا ځل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغسې سودا نه کوم،
چې مې د خپل کلي
تنکي، تنکي ګلونه،
پاڼې پاڼې کړمه،
او بيا يې څوک
دکوم ظالم تر قدمونو لاندې وغورځوي
ما مې له خداى سره وعده کړې ده.
نور به،
دخپل کلي مغروره غوټۍ
ددې دنيا بې قدرو
خلکو باندې نه خرڅوم،
نور به،
د خپلو خړو غرونو
سره ګلونه،
دخپل کلي مستو پېغلو ته وړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ښار او زموږ کلی

زموږ ه ښار او زموږ کلی
یو تر بله لرې،
کټ مټ، زما او ستا
ترمنځ چې د بېلتون
فاصله
کلی همدومره،
ښار نه لرې پروت دی.
نن مې له ښاره بیا تر کلي تګ و

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ تر کلي پورې،
دګاډي لس دقیقې لاره ده،
زما په مزل،
نیمه ګړۍ.
ګاډی مې نه خوښېږي،
تر کوره ټوک ټوک،
او پنځه افغانۍ هم لاړې شي.
نن مې
په دې پیسو بازار کې
دغزلو مجموعه واخیسته،
ښار نه
تر کلي پلی راغلم،
ټول کتاب مې ولوست،
نه زما نیمه ګړۍ لاره وه
او نه،
د ګاډي لس دقیقې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس
ټوله لار مې
له کتاب سره خبرې کړي،
نه د زاړه ګاډیوان چیغې
او نه ما لاره کې،
ګام په ګام،
حساب کړی دی،
نو ته اوس ووایه چې
ګټه مې وکړه
او که زیان مې کړی
دلس یا دېرشو دقیقو،
لاره یوه شېبه شوه،
کورته چې راغلمه،
همدغه شعر مې هم ولیکه... !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ

خدايزده کوم لور ته روان يو خبر نه يو
اوس په غېږ کې د توپان يو خبر نه يو
د رڼا او د تيارو په منځ کې اوسو
لکه وربځې سرګردان يو خبر نه يو

جادوګر وخت په موږ داسې کوډې وکړې
اوس مو يو بل ته لاسونه نه اوږدېږي
فاصله زموږ تر منځ ده ډېره کمه
خو دا زړونه مو د لمر غوندې ډوبېږي

ديو بل سترګو کې ډېر رازونه وينو
خو کوڅو کې اوس پاچا قاتل ماښام دی
هر ګلاب خپلو اغزيو باندې وژني
دښکلا ددښمن هرې خوا ته پام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ددې یاغي توپان غرور مات نه شي
دهېچا ببرۍ به بچ نه پاتې کېږي
فریادونه به یې ټوله نړۍ واوري
وار په وار به دا ښارونه ټول نړېږي

عظمت به انسان تر خلي سپک شي
هر سړی به تش د خپل هوس غلام وي
دسکې پر یوه مخ انځور د سولې
په بل مخ به یې تصویر د قتل عام وي

که دا جنګ د عقیدې که د ټکې دی
خو چې مخې ته یې سرونه پورته نه کړو
دا خپې به د غرو څو کو ته هم خېژي
که جنډو غوندې لاسونه پورته نه کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د ژوند پاڼې

لکه د ونو
دا تنکۍ پاڼې،
چې،
څانګو کې وټوکېږي،
شنې شي،
او د وخت په تېرېدو يې
بڼه ژېړه شي،
ترپ،
ورژېږي.....
موږ هم کټ مټ داسې يو.
دنيا کې،
وزېږېږو،
وغوړېږو،
لا مو يو بل سره په ډکه خوله،
خندلي نه وي،
چې مرګی راشي
او د ژوند پاڼې مو ورژوي....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هم په باد مين يم

زه لا هماغسې يم،
اوس هم په باد مين يم،
اوس هم،
تمام اوړی، په بام ويد يږم،
اوس هم،
د پلارپه زنګيدلي،
کټ کې،
ټوله شپه،
اسمان سره خبرې کوم.
زه لا هماغسې تمامه شپه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ستورو سره مینه کوم
زه لا هماغسې،
د ستورو په مرګ،
چیغې وهم،
کریکې کوم،
ځان سره ټوله شپه تیارو ته،
بدې ردې وایم،
څه عجیبه، سړی یم
زه مې،
د مور،
دروغ، رښتیا
خپلو،
کوچنیو ماشومانو ته
میراث کې پرېږدم
بس چې ماښام شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو
دخپلې مور
یوه، یوه کیسه راواخلم،
زامنو راشی !
لورکۍ راشه،
ښه نږدې پرېوځئ،
هغه دی وګورئ
اسمان کې،
هغه کټ وګورئ ،
هغه څو ستوري ښیم،
تاسې لږ چوپ شئ !
د مورجانې،
یوه خبره مې رایاده شوله
مور به مې هر ماښام کیسې کولې
زه چې ماشوم وم
مابه ټوله شپه اسمان ته کتل
مور به مې ویلې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زامنو !
دا اسمان،
تر ځمکې ډېر ښایسته دی.
هغه دی ښه وګورئ،
هغه څو ستوري
چې یو ځای راټول دي،
هغه یو کټ دی،
یو زمری دی
او د کټ پښه کې اوزه تړلې
هغه دی ښه وګورئ،
زامنو وګورئ،
اسمان
تر ځمکې،
ډېر ښایسته دی.
هلته یو لمر دی
یوه سپوږمۍ ده،
او یوه ګله دستورو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه دی وګورئ
په خپلو سترګو
چې سپوږمۍ
څومره ښایسته ده،
او په منځ کې یې،
څېره ده
څومره ښکلې ښکاري !!
مور به مې
دلته لږ څه چوپه شوله
مور به مې غلې شوله،
ښایي څه وېره
به یې زړه ته راغله،
خو مور به بیا لکه چنچڼو
شور ماشور جوړ کړ
چې مورې !
ګرانې مورې،
دا ته ولې داسې غلې شولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورې، خبرې کوه !
مورې سپوږمې کې نو دا څه دي
چې موږ نه پوهېږو،
مور به مې بیا
غاړه تازه کړه
او زموږ ماشوم
خیالونه به یې
ځان سره اسمان ته بوتلل
هغه ده ښه وګورئ
هغه سپوږمۍ ده
او په منځ کې یې
سپېڅلې ملایکه ناسته
تاسې ته ښکاري
او که نه
تاسې لږ ښه وګورئ
هغه چې تت ښکاري
هغه درښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه سپېڅلې ملايکه ده
په لاس کې يې زرينه شپېلۍ
دا سې شپېلۍ
چې،
په اواز به يې دنيا لړزېږي
مور به مې بيا
لږ ټکنۍ غوندې شوه
مور به له ډېرې تلوسې نه
يو ځل بيا
مور ته په چيغو چيغو وويلې
مورې !
خوږې مورې
کيسه کوه رښتيا چې
دا اسمان
تر ځمکې ډېر ښايسته دی
مورې راځئ چې موږه هم
اسمان ته کډه وکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور به مې کټ کټ
په خندا شوه،
او په مورږ به راخوره شوه
او يو يو به يې پر سرښکل کړو
بيا به يې ويلې:
نه، نه، بچيانو
انسانان
اسمان ته کله تلی شي
اسمان ته
لار د ختو کله شته دی
اسمان د ستورو ځای دی
اسمان ته هغه څوک ورتلی شي
چې يې زړونه لکه لمر
لکه سپوږمۍ
لکه ليلا
لکه مجنون صفا وي
اسمان د مينې ځای دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ انسانان یو
موږ د مینې په چل نه پوهېږو !!!
موږه د ځمکې په سر ټول عمر
له یو بل نه نفرت کړی دی
موږ ته
اسمان په خپله غېږه کې
ځای نه راکوي
بچیانو غلي شئ
ویده شئ
چې اوس لمر راخېږي.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم کاته

نن دې ماشوم ماشوم کتو ته حيران پاتې يمه
بس د الله پاک قدرتو ته حيران پاتې يمه

دچا تر زړه تلل که اسانه وي نو گرانه هم وي
دجانان سترگو غلچکو ته حيران پاتې يمه

دغه رنړا زما شعور ته کومې خوا نه راغلله
ډېره تياره وه دې سپېدو ته حيران پاتې يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای د پښتو چې شي سکروټه په ورغوي کې وړي
زه دې شهلو پښتنو ته حيران پاتې يمه

تمامه شپه مې په لمن کې لکه ستوري گرځي
دخپلو اوښکو سلسلو ته حيران پاتې يمه

په مستۍ راشي زما خيال کې ټپې وتښنوي
ترنگ د رباب شرنگ دبنگړو ته حيران پاتې يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجل

دا خو دې بیا زما خوښیو ته اجل راوړی
زموږ د رنګ کلي په څېر دې رنګ وربل راوړی

نه لرم څه چې دې ډالۍ کړم پښتنې ښایست ته
جانانه واخله یو مې زړه یو مې غزل راوړی

راځئ چې پرانیزو له ملا یې د مرمیو چانته
چا یو تنکی زلمی ساتو ته د مورچل راوړی

د زړه وطن مې د تنکو هیلو په وینو ساتم
که نه وحشي غمو پرې څو ځلې یرغل راوړی

ښایي چې ته مې هم اړ شوی یې غلام زړګي ته
چې دې بادار حسن غلام ته په درشل راوړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاینات

څه مینه ګرکي کاینات دي
څومره ښکلی ژوند دی
تمامه شپه
ستوري، سپوږمۍ
راسره مینه کوي
چې سپېده دم شي
بلبلان راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږې خوږې نغمې غږوي
او باد
ورو ورو
د تنکو ونو پاڼې ونڅوي
سهار کې لمر
په خپلو تاندو
او نازکو طلايي ګوتو
زما بدن لړ وتخنوي
چې مخ ور واړوم
په سترګو کې موسکی وي
تر ما مخکې
راته ووايي
سهار دې په خير.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتقام

له بل چا نه‌له خپل ګرېوانه انتقام اخلمه
ددې بايللي جنګ‌له ځانه انتقام اخلمه

ددې بازار په سوداګرو مې لاس نه برېږي
له خپل بېوسه شان ارمانه انتقام اخلمه

چې سترګې مړې واړوې اور مې په زړه ولګوې
يو ورځ به ستا له دې حيا نه انتقام اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دې په لاس کې د ښکلا هغه رنگونه نه شته
اوس مې زړه نه کېږي چې تانه انتقام اخلمه

لېونی فکر غولوم ژړا کې وخاندمه
په دغه چل ستاـله سودا نه انتقام اخلمه

دښتو کې وایمه سندرې ښار کې غلی گرځم
هره ورځ داسېـله دنیا نه انتقام اخلمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه زلزله

لا مې فکرونه غولوم لا دې د ځان ګنمه
لا دې نغمو کې يادوم لا دې جانان ګنمه

خدايزده چې څه مې زړه ته راشي زړه مې ولړزوي
زه خو د زړه زلزله وېره د ايمان ګنمه

پربړده له سترګو مې څپې د اوښکو وبهېږي
زه بارانونه پېرزوينې د اسمان ګنمه

وخت که ماښام وي که سحر خو چې بېلتون راولي
غماز که تور وي او که سپين زه يې شيطان ګنمه

ته وايه بس دی شو ترسره دې ارمان شمسزيه
زه وايم نه، زه خو نيمګړی خپل ارمان ګنمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي کلونه

نه مې هغه خوږې کيسې او نه مې شپې هېرې دي
نه مې سپرلي کې د بلبلو ترانې هېرې دي

دښار کوڅو کې هرڅه شته اشنا غرونه نه شته
ځکه مې وينو نه پخوا غوندې جذبې هېرې دي

اوس مې هم ياد دي د خپل تېر عمر زخمي کلونه
گومان ونه کړې چې له مانه ستا وعدې هېرې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په نغمو يې لوبول د ولو شنه ښاخونه
اوس کليوالو نه دسيند مستې څپې هېرې دي

وختهـله تا سره زما لوبه لا ختمه نه ده
لږ صبر وکړه ما نه خپلې ارادې هېرې دي

شمسزيه شته مو لا په زړه کې د ايمان بڅره
خو تشـله موږ نه د احساس بلې لمبې هېرې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګورګرو بازار

د لـــېـونـــيـانـــو دخــبـرو بـــازار وګـــوره اوس
د بـــبـــرســـرو قـــلـــنـــدرو بـــازار وګـــوره اوس

چې په يوه ټنګه به نه اخيست چا دې کلي کې
زمـــوږ د اوښـــکـــو مـــرغـــلـــرو بـــازار وګـــوره اوس

هغه زما د بولۍ غږ و چې اسمان ته جګ شوې
راځـــه د خـــپـــلـــو ســـوداګـــرو بـــازار وګـــوره اوس

څنګه دې اخيستې له موږ نه د سکرو په بيه
زمـــوږ د غـــرونـــو د نښـــتـــرو بـــازار وګـــوره اوس

سر کال باران وشو دغرو لمنې وغوړېدې
راشـــه پـــکـــتـــيـــا تـــه د ګـــورګـــرو بـــازار وګـــوره اوس.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شک

نـرږدي کـه نـه وي لـه هـېـچـا نـه دومـره لـرې نـه دی
پـه تـا مـیـن گـوره لـه تـا نـه دومـره لـرې نـه دی

خـیـر لـېـونـی بـه نـه یـم یـاره خـو سـتـا شـک مـنـمـه
زمـوږه کـور هـم لـه بـیـدیـا نـه دومـره لـرې نـه دی

چـا ویـل زمـا لاس د سـپـوږمـۍ تـر زلـفـو نـه رسـېـږي
دغـه خـبـر خـو لـه امـکـانـه دومـره لـرې نـه دی

مـیـنـې دې څـومـره لـوی کـمـال وکـړ شـاعـر یـې کـړمـه
اوس مـې هـنـر سـتـا لـه ښـکـلا نـه دومـره لـرې نـه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې لاروي

کله ځان سره په جنګ یو کله خپلو کې پخلا یو
نه خبر په ابتدا یو نه خبر په انتها یو

موږ د مینې لارویو سل ترخه جامونه څښلي
دلته سل ځله مړه شوي یو او سل ځله پیدا یو

په بدل کې یې له خدایه دې وطن ته سپرلی غواړو
لوی واړه چې لکه وریځې په سلګیو په ژړا یو

دا منم درسره موږ د غرو او دښتو ساده خلک یو
خو ظاهر او په باطن کې ائینې غوندې صفا یو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایست قدر

جانانه ژوند دی چا ته ژاړم چا ته وخاندمه
تیاره کې ناست یمه خپه، رڼا ته وخاندمه

ستا د ښایست قدر به یاره دومره بس وي که نه
چې ستا د هر ظلم بدل کې تاته وخاندمه

د شپې شبنم غوندې اوربږم په ګلونو باندې
سهار کې ستوری شم فاني دنیا ته وخاندمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ماته ګوري لږ موسکی شي سترګې مړې واړوي
زړه کې مې پټ د جانان دې جفا ته وخاندمه

زمونږ د کلي منځ ته راشي بل ته لاس ورکوي
له ډېره غمه د یار دې سزا ته وخاندمه

دمینی زور دې اوس تر دې حالته راوستمه
له مجبوری دې هرقاتل ادا ته وخاندمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جذبو غوندې خبرې

هغه چې ته به یې ګواښلې اوس دې خیال هم کوي
ته چې راځې ستا د راتللو استقبال هم کوي

داسې وخت راغی فرق د دوست او د دښمن نه کېږي
دلته دې وژني هلته ستا د ژوندون سوال هم کوي

څه زورور دي ښکلي هر څه کې چېر خوند ورکوي
په رښا ورځ درنه زړه پټ کړي بیا جنجال هم کوي

ډېر شاعران به د ښکلا له ښاره تش لاس وځي
که څو مره ذکر د بېلتون او د وصال هم کوي

شمسزی چې څه وايي جذبو غوندې رښتیا یې وايي
که نه خبرې خو د تور بازار دلال هم کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم لمر

لـرې ولاړ وم د ورتـلـللو پـه چل نـه پـوهـېدم
رښـتـيـا بـه وايـمـه دښـکـلـو پـه چـل نـه پـوهـېدم

فـکـر مـې نـه و سـيـن د سـترګـو کـې يـې پـرېـوتـمـه
بـيـا نـو تـر ډېـره د وتـلـو پـه چـل نـه پـوهـېدم

ستا انتظار کې غلی ناست وم ستا په خبر نه ومه
زه د وعـدې د مـاتـولـو پـه چـل نـه پـوهـېـدم

تـه رانـه لاړې زه دې داسـې ځـای کـې پـرېښـودمـه
چېرتـه چې زه د اوسـېـدلـو پـه چـل نـه پـوهـېـدم

شـمـسـزيـه دې کـلـې کـې هـغـه د غـم لـمـر ومـه زه
چې مـاښـام هـم د پـرېـوتـلـو پـه چـل نـه پـوهـېـدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راز

زما ژوند ښکاري
کوم راز دی
او
څه راز شته زما ذات کې
زما ورځې
شپو کې ورکې
او شپې ټولې
په فریاد کې
دا ټکرې
چې خورم ښکاري
زما لاس دی د چا لاس کې
پته هېچا ته هم نه شته
پټ مې څه دي په وسواس کې
رقیبانو ته مې وایئ
چې په خپل حال مې لږ پرېږدي
یوه ورځ به دا ښار لولي
څه ضرور زما په یاد کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم د ګل په شان وم

له ځانه درته ګران وم يو څو شپې ورځې مخکې
زه هم دا ستا جانان وم يو څو شپې ورځې مخکې

راپرېوتم ــله برمه د چا د سترګو ښکار شوم
يو ستوری د اسمان وم يو څو شپې ورځې مخکې

چې سره ګلونه وينم په خيال کې مې را ګرځي
زه هم د ګل په شان وم يو څو شپې ورځې مخکې

دا هم د وخت ګردش دی چې هېر شومه ــله خلکو
موضوع د هر داستان وم يو څو شپې ورځې مخکې

اوس هره ورځ راځې خو زما زړه کې ځای نه شته
ددې کار په ارمان وم يو څو شپې ورځې مخکې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغ

بلا دروغ غلي دي ستا د سوګندونو شاته
لکه اغزي چې چوپ ولاړ وي د ګلونو شاته

زما او ستا د راز خبرې ښار ته ووتلې
ښکاري څوک پټ و ددې خړو دېوالونو شاته

داسې يو وخت و چې نغمې زما په نوم جوړېدې
اوس نو يادېږمه د اوښکو دسيندونو شاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د خندا تر شا د غم د پاچاهۍ تصویر دی
توره تیاره ښکاري د ستورو د مخونو شاته

چاچې زموږ له ببوسیو سره لوبې وکړې
پټ د خدای قهر و زموږه د اهونو شاته

شمسزیه ستا تر کوره دومره ژر راتللی نه شو
د چا پوکی و د لمبو او د اورونو شاته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابل جادوګر

وروسته تر دې درسره داسې رقابت کومه
تـه‌ـله ما کرکه کوه زه به محبت کومه

تاته به ښه ښکارېده زه دېـله زړه وویستمه
خو زه پښتون یمه د خپل مېلمه عزت کومه

په خپله خوښه زه د ګل په دام کې ونښتم
څه ضرورت دی چې به چا ته شکایت کومه

زما د سپیني تورې مخې ته ببوسه شولو
دسر دښمن سره مې ځکه شرافت کومه

دجانان سترګو کې اوسېږي د بابل جادوګر
شمسزیه نور ترېنه په زغرده بغاوت کومه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګې کرښې

زما او ستا راز دې زما او ستا په زړونو کې وي
هره موضوع نه کوي خوند چې کتابونو کې وي

ته دې لاس راکړه چې دا ګونګې کرښې ولولمه
که څه زما او ستا په باب ستا په لاسونو کې وي

چې سترګې پټې کړمه هر څه رانه لرې تښتي
یوازې ستا غم مې ملګرى په خوبونو کې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چې په کومه وينا خلکو ښار نه وويستمه
سبا به دا د وخت په ټولو نصابونو کې وي

اوس هغه خلک هم زموږه د پښو پل ورانوي
هغه چې غلي ناست زموږ په محفلونو کې وي

شډلو خلکو کې موندلی شي گوهر د وفا
شمسزيه څومره قيمتي کاڼي په غرونو کې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرابې

ته چې موسم غوندې ساعت کې بدلېدې جانانه
سهوه دې وکړه چې زما زړه ته راتلې جانانه

زه که اغزی یم نو لمن دې رانه لرې ساته
که زه ګلاب یمه وربل کې به مې ږدې جانانه

هېڅ پروانه کړي چې سپوږمۍ اولمر مې واک کې نه دي
دا به وي د ږېره چې زما دي ورځې شپې جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته لکه سیند یې سم او غر ستا د رضا تابع دي
خوښه دې خپله ده په کومه خوا چې ځې جانانه

پوهېږم نه چې دا شهرت که رسوايي ده زما
هر چېرته شته زما د مینې اوازې جانانه

شمسزی خړ پړ دی خو په زړه کې مینه ډېره لري
په خرابو کې پیدا کېږي خزانې جانانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمجنه رخصتي

پرون جمعه وه رخصتي وه ګراني
ما مې د خپلې کوټې ور
ځان پسې وتړلو
غوښتل مې تاته
پس له ډېرو مودو شعر ولیکم
خو شعر؟ ! !
شعر هم تا غوندې
مغروره ښاپېرۍ ده ګراني
شعر په کومه ورځ چې زه لټوم
نه یې وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرون جمعه وه رخصتي وه ګرانې
ما مې د خپلې کوټې ور
ځان پسې وتړلو
غوښتل مې تاته
پس له ډېرو مودو شعر ولیکم
خو شعر؟!!

شعر
ونه لیکل شو
زه مې،
د خپلې الماري
مخې ته ودرېدم،
زړه مې و داسې یو کتاب پیدا کړم
چې مې،
د خیال ښاپېری،
وتښنوي ویښه یې کړي
خو ته پوهېږې ګرانې؟!
زما په ډکه الماري کې لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر هغه ډايرۍ ولګېد
زما له کومې ډايرۍ نه چې ته
وېره لرې
زما له کومې ډايرۍ نه چې ته،
کرکه لرې
باور دې کېږي که نه؟
چې ته مې ياد شوې
زه مې هم
له خپلې تورې ډايرۍ نه
لږ څه ووېرېدم
لاس مې راکش کړو
خو په دې شېبه کې ترپ شو
ډايرې پر ځمکه پرېوتله
د ډايرۍ منځ نه،
د هغه وچ ګلاب
پاڼې هم تويې شولې
چې مې تر اوسه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ګلاب ښښتن لا پېژندلی نه دی
اخ !
دا ګلاب خو رانه ورژېده
ما ویل چې
زه به دا ګلاب،
تر ډېره عمره ساتم
ما ویل چې
زه به یې
ښښتن ته،
دګلاب بدل کې زړه ورکوم
اخ !
دا مې څه وکړم؟
دا ولې وشول؟
په خدای باور وکړه
چې ډېر خپه شوم
لاس مې ور وغځاوه
مات ګلاب مې
بېرته ډایرۍ کې کېښود،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ډایرۍ سره
ورو ورو
د رڼا خوا ته راغلم
اوس مې نو وغوښتل
د تېر ژوند پاڼې،
یو پربله واړومه
اه ! دا څه دي؟ ! !
[ما ته یادګار ولیکه]
ما په غیاب کې
ستا له شعر سره مینه کړې
ما مې و ذهن کې
دا ستا خیالي تصویر جوړ کړی
ښه شو چې ومې لیدې
ما ته یادګارولیکه.....
دا مې،
د هغې ډایرۍ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لومړي مخ

کرښې وې
هغه چې ته اوس،
ترېنه کرکه لرې
هغه چې ته اوس،
پرې نیوکه لرې
تر لږ سوچ وروسته مې،
ددې ډایرۍ،
نورې پاڼې واړولې
اوهو !
دلته خو هم
دا ستا په لاس
لیکلي توري شته دي
دا نو پوره دوه میاشتې وروسته
لیکل شوي
هغه توري دي چې:
زه او ته درې ورځې خپه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورمه ورځ
په سترګو کې،
موسکۍ شوې راته
غلې دې ځان سره،
دا شعر وویل
نه مې ته شې هېرولای
نه زما له خیاله وځې
ځه پخلا به شو جانانه
زه هم ستړی ته هم ستړی
په خدای باور وکړه،
چې :
ډېره ځوروونکې شوله
زه مې،
له خپلې ډایرۍ نه رښتیا ووېرېدم
ما ته مې خپله ډایري
ورکې شېبې یادوي
زه نور د خپلې ډایرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاڼو ته نه شم لیدای
ورو مې دخپلې ډايرۍ وزرونه وتړل
او بنده مې کړه
په سوچ کې لاړم،
پر ځای وغځېدم
اوس نو خوب هم نه راځي
او شعر هم رانه غی
جیب ته مې لاس کړ،
چې سګرټ وباسم
ویې څکم
یوه شیبه پر دې تېره کړم
سګرټ مې ولګاوه
ما د سګرټو دلوګیو ننداره کوله
په همدې خیال کې وم
یو سپین مړوند را وغځېده
غوښتل یې خپلې تنکۍ ګوتې
د سګرټ په انګار وسوزوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کوې؟
څوک يې؟
اف؟؟ !
د سګرټو څکل دې نه خوښېږي؟؟
ما له دې وېرې
چې غيبي مړوند دې اور وانخلي
سګرټ د باندې وار کړ
بيا مې د خپلې
ډايرۍ پاڼې راواړولې
اه !
څه غمجن انځور دی !!
دا څه ترخه توري دي
په ډايرۍ کې مې
له دې نه وروسته،
هيڅ هم نه شته
فقط پنسل باندې جوړ شوی
يو تصوير دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې يې پورته دي جوړه لاسونه
دغه زما د ډايرۍ
هغه وروستۍ توري دي
چې په وروستي ورځ ته خپه شولې
او دادې وويل:
زه نور هېڅ سره،
نه شم جوړېدلای
اخ !
دا مې څه ولېدل؟
دا نيم بيتي،
او دا جوړه لاسونه !!
ما خو ويلي وو
ددغې ډايرۍ کرښو ته نه گورمه
اخ !
دا مې ولې واخيست
بېرته مې خپله ډايري
په الماری کې کېښوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او الماری نه مې
دويم ځل،
د کتاب پر ځای
راډيو واخيسته
ورک يې کړه
نور د کتابونو پاڼې نه لولمه
د هر کتاب لفظونه ماته
خپلې تېرې خاطرې يادوي
او زه
دتېرو خاطرو تصوير ليدلی نه شم
دا راډيو ډېره ښه ده
غوښتل مې دا ځل
په راډيو پام بلې خواته يوسم
راډيو مې ولګاوه
له لګولو سره سم
زما راډيو کې دا سندره راغله
زه نور هېڅ سره نه شم جوړېدلای

(c) ketabton.com: The Digital Library

که نه څومره څومره ښکلي دي جانانه
اخ په راډيو کې هم
هماغه غم دی
دچاله لاسه،
چې ما خپله ډايري پټه کړه
زه نور له دې کوټې نه لرې تښتم
تر دې کوټې پورې يې هم
غيبي لاسونه رسي
تر دې کوټې پورې يې هم
پټ اوازونه راځي
زه نور
له دې کوټې نه لرې تښتم
زه نور
په خپلو رخصتيو کې صحرا ته ځمه ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي

زموږه غرونه توپان (۱) نه پېژني
زموږ ه غره ته چې ښامار(۲) راشي
نو تور کاڼی شي

زموږ شملې
زموږ ګامونه
په وحشي سيليو (۳) نه کږېږي
ما او دې غره ته
پورې سيند

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې کوچۍ
دغې شپېلۍ
پېړۍ پېړۍ
دغیرتونو ترانې ویلي دي
موږه ټول عمر
ددې لوړو غرو ګټونو ته
په وړې نس
دعشق او ازادۍ مستې ټپې کړې دي
دا غرونه نه ایلیږي
دا غرونه نه نړیږي
توپانه لاره کږوه
زموږه غرونه توپان نه پېژني !!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټیلیفون

ډېره موده وروسته دې
غږ په ټیلیفون کې اورم
تا خو ویل:
زه مینه ناک څښتن،
له مینې جوړه کړې یمه
تا به ویل:
زما زړګی،
د مینې کور دی
د نفرت شپه په کې نه تېرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو گرانې !
دا یوه پوښتنه کوم
دا دومره وخت تېر شو ،
نه لیک
نه ټیلیفون
نه دې ایمیل رالېږه
زه خو حیران یم
چې ستا زړه کې
دا لوی غر د کرکې څنګه ځای شو..؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلی

څه موده مخکې نه جنګ و، نه جګړه وه
دا مو کلی دا مو کور دا مو دېره وه
شنه طوطیان وو ګرځېدو په چنارونو
هسکو هسکو شنو درو کې به مو شپه وه

په دې پورې غره به ټوله ورځ باران و
نڅېدل به یې لمنو کې ګلونه
دسین منځ کې سپینې زانې ګرځېدلې
اورېدل نه پرې له پاسه سره اورونه

هره ورځ به راپرېوتې ښاپېرۍ وې
د چینې غاړه به ټوله رنګینه وه
چا خوړل د چنار څانګو کې تالونه
چا به لاندې جوړه کړې ننداره وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ څه وړاندې شنډه ونه پخوانۍ وه
په کې ځوړندې وې ځالې د مرغيو
خو ترې لاندې دبابا ټوخی ژوندی و
چا يې نوم اخيستی نه شو د بچيو

هغه پورې نرېدلی زيارت وينې
اوس يې نه ښکاري ګنبدو کې کوترې
انسانان وو خو بيا ستوري د اسمان شول
هره شپه به پر دوی شمعې بلېدلی

ددې کلي که خانان که ملنګان و
يو تر بله د زاړه چلم ياران و
په يو ډنګ د نغارې به سره غونډ شول
که به غږ د خوشالۍ که د خپګان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

دملا او د سپینږیري پرې امین و
فیصله که د جومات که د حجرې وه
دننګ کار کې به یې وینې جوشولې
که تپه د لوپټې که د شملې وه

ددې کلي که ملا و او که رند و
ژوند د سولې، سوکالۍ یې لوی ارمان و
تصور د بېلتانه چا سره نه و
ټول سکه بچي د یو افغانستان و

دا اوس هم هماغه کلی هاغه قام دی
زوړ ملا د همغه ممبر امام دی
هره ورځ وینه په وینو مینځل کېږي
رڼا ورځ یې په خپل ځان باندې ماښام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نفرت زړې هر زړه کې کرل کېږي
په هر سر پردي فکرونه تپل کېږي
خنجرونه پټ لاسونو کې ځلېږي
که څوک سوچ کړي دیووالي وژل کېږي

هغه څوک چې د الوت لري وزرونه
هغه الوزي او پرېزدي شاته غرونه
هغه نور چې ځواک یې نه شته او خواران دي
په یوه خیټه ډوډۍ جنګ ته روان دي

د چینجو په شان په خپل منځ کې خوړل کړي
شعارونه یې دي خپل خو کار د بل کړي
مشران یې ټول دخپل بادار په امر
هم ګواښل کړي، هم تړل کړي هم وژل کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

باران

څه ښه د باران څاڅکي شي پيدا په ترنم
ژوندي په ترنم شي، ورکېږي سا په ترنم

ښتترو ته د غرونو اسماني سندرې وايي
زمونږ درو کې ګرځي تل هوا په ترنم

ته شرنګ د شنو بنګړو کړه، زه به خرپ د سپينې تورې
ګټو به که خداى کاندي هر غزا په ترنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د چم د نجونو له پخوا نه دا عادت دی
ښېرې په ترنم کوي، دعا په ترنم

پيغام دې سندريز کړه چې فکرونه ورته ګډ شي
له تورو تيارو وباسه دنيا په ترنم

شمسزيه د جانان له زورور سوګنده تېر شوم
توبې مې واړه ماتې کړې بېګا په ترنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

څو ورځې سپرلی شي ببرته بیا هوا بدله شي
شپې اوږدې اوږدې شي ددنیا فضا بدله شي

یاره ستا دا زړه خو لا تر اوسه هم په باد رپي
لږ وخت کې دې څو ځلي ژړا خندا بدله شي

سیوری د ګناه دې د څېرې رڼایي تته کړي
ته چې دروغ وایې ستا د مخ رڼا بدله شي

خدایزده دا به ولې! نوم د غله خاین چې اخلمه
بس د ځینو خلکو د څېرو ځلا بدله شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې

ستا په سترګو کې دي اوښکې زما زړه کې زلزله ده
یوه وېره درپسې ده یوه وېره راسره ده

ستا تر سترګو خو زه راغلم اوس مې زړه پورې ته بوځه
لویه لاره ما وهلې، پاتې لنډه فاصله ده

ته خو لمر یې تا د تورو تیارو درد لیدلی نه دی
لړمانښامنه وروسته راشه چې دا شپه څومره ترخه ده

بس کړه بل ځای کې بیا وایه دا غزل د ژوند او مینې
په دې ښار کې امن نه شته ددې ښار برخه سپېره ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

همزولي

ما څه ویلي تا منلي وو را یاد شول راته
والله له یاده مې وتلي وو را یاد شول راته

دمحبت سزا یې نیم عمر بېلتون راکړله
یوازې ویښې شپې لیدلي وو رایاد شول راته

سپوږمۍ له ما سره د درد زړه رشته وویسته
ستورو له ما سره ژړلي وو را یاد شول راته

یو غږمې واورېدو ناڅاپه مې څه زړه کې تېر شول
کټ مټ یو څه مې اوریدلي وو رایاد شول راته

شمسزیه زه یمه او زه یم، بیا هم زه یم ښار کې
څه ښه همزولي مې د کلي وو رایاد شول راته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ

دا هم ډېره سخته وه چې زه له تانه لاړمه
سا دې د وجود ومه خو اسانه لاړمه

ستا په بېلتانه کې مې مرګ سترګو ته راغلی و
هر ساعت به ما ویل چې اوس له ځانه لاړمه

خوښ یم چې د چا د ارمانونو قاتل نه یمه
دا به مې لوی ویاړ وي که له دې دنیا نه لاړمه

زه لکه غریبه اوښکه هېچا را ونه کتل
ځاځکی، ځاځکی، ځاځکی تر زخمي ګرېوانه لاړمه

تا راته پټ پټ کتل ما سترګې اړوی نه شوې
بله چاره نه وه اخر زه حیا نه لاړمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانه

چا چې ساتلم د ملګرو له پرې نه لرې
هغه اوس ځان ساتي زما له یارانې نه لرې

مور لېونو سره که مینه کوې شرط یې دادی
زړګی به ساتې په منګول کې له سینې نه لرې

اوس داسې وخت دی څوک د چا د زړه درد نه خپلوي
رښا یې خوښه وي ځان ساتي له درېوې نه لرې

خیر دی ما ښکار کړه خو ذلیله مرګ مې نه خوښېږي
د دام کړی دې کړه ځوړنده له دانې نه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

له ښاغلي صديق کاوون توپاني څخه د زړه له کومې مننه کوم چې زما د ژوند پر پاڼو يې هم خپل نظر وليکلو او هم يې د چاپ د لګښت په ورکولو سره ددغو پاڼو ټولګه تر تاسې در ورسوله، کور يې ودان خدای (ج) دې ورته اوږد عمر ورکړي.

په درښت
شمسزی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library